

591

Besluit van 29 augustus 1980, strekkende tot wijziging van het Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering (Stb. 1971, 550) in verband met vervanging van het Besluit chronisch intermitterende haemodialyse ziekenfondsverzekering door het Besluit niet-klinische haemodialyse ziekenfondsverzekering

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Op de voordracht van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en de Staatssecretaris van Sociale Zaken van 31 augustus 1979, DG Vgz/VKG/VE, nr. 22821;

Gelet op artikel 8, tweede lid, van de Ziekenfondswet (Stb. 1964, 392);

Gehoord de Ziekenfondsraad (advies van 22 april 1976, SV/EMG/12440);

De Raad van State gehoord (advies van 24 oktober 1979, nr. 15);

Gezien het nader rapport van de Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne en de Staatssecretaris van Sociale Zaken van 19 augustus 1980, DG Vgz/VKG/VE, nr. 131311;

Hebben goedgevonden en verstaan:

ARTIKEL I

In het Verstrekkingenbesluit ziekenfondsverzekering (Stb. 1971, 550)¹, worden de volgende wijzigingen aangebracht:

A

Artikel 2, onder k, wordt gelezen: k. niet-klinische haemodialyse;

B

Artikel 21 wordt gelezen:

1. De niet-klinische haemodialyse omvat de hulp, in de omvang en onder de voorwaarden nader door Onze Minister vast te stellen, die wordt verleend:

a. in een dialysecentrum,

b. ten huize van de verzekerde,

c. in een daartoe ingerichte ruimte voor gemeenschappelijk gebruik, in de laatste twee gevallen echter alleen, indien de hulp wordt verleend onder de verantwoordelijkheid van een dialysecentrum.

2. In het in het eerste lid, onder b, bedoelde geval omvat de verstrekking mede
 - a. vergoeding van de kosten voor redelijkerwijze te verrichten aanpassingen in en van de woning en voor het herstel van de woning in de oorspronkelijke staat,
 - b. vergoeding van de overige kosten die rechtstreeks met de thuisdialyse samenhangen,
doch uitsluitend indien en voor zover op deze voorzieningen niet ingevolge andere wettelijke regelingen aanspraak kan worden gemaakt.
3. De Ziekenfondsraad kan nadere regelen stellen met betrekking tot het bepaalde in het tweede lid en stelt tevens jaarlijks een bedrag vast, dat geldt als de in het tweede lid, onder b, bedoelde vergoeding.
4. Voor de niet-klinische haemodialyse dient een indicatie te bestaan. Onze Minister bepaalt wat onder een indicatie wordt verstaan.
5. Het dialysecentrum moet door Onze Minister als zodanig zijn erkend of voorlopig erkend. Bij de erkenning wordt rekening gehouden met de behoefte aan en de spreiding van de voorziening. Draagt een centrum de verantwoordelijkheid voor dialyses in een daartoe ingerichte ruimte voor gemeenschappelijk gebruik, dan is die ruimte slechts mede in de erkenning begrepen, indien deze met naam en plaatsaanduiding in die erkenning is aangegeven. Al hetgeen verder de erkenning betreft, wordt door Onze Minister nader geregeld.

ARTIKEL II

Verstrekkingsbesluiten, verleend in het kader van artikel 21 van het Verstrekkingsbesluit zoals dat luidde onmiddellijk vóór de inwerkingtreding van het onderhavige besluit, worden beschouwd te zijn verleend op grond van dat artikel zoals het luidt na bedoelde inwerkingtreding.

ARTIKEL III

Dit besluit treedt in werking met ingang van de tweede dag na de datum van uitgifte van het Staatsblad waarin het is geplaatst.

Lasten en bevelen dat dit besluit met de daarbij behorende nota van toelichting in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat daarvan afschrift zal worden gezonden aan de Raad van State.

Lage Vuursche, 29 augustus 1980

Beatrix

De Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
E. Veder-Smit

De Staatssecretaris van Sociale Zaken,
L. de Graaf

Uitgegeven de vijftiendwintigste november 1980

De Minister van Justitie,
J. de Ruiter

¹ Laatstelijk gewijzigd bij Koninklijk besluit van 28 april 1980, Stb. 361.

NOTA VAN TOELICHTING

Met deze wijziging van het Verstrekkingsbesluit ziekenfondsverzekering wordt voor wat betreft de «thuisdialyse» van nierpatiënten een basis gelegd voor aanspraak op – in de praktijk reeds plaatsvindende – vergoedingen voor redelijkerwijze aan te brengen veranderingen in en aan de woning alsmede voor bepaalde gebruikskosten.

Dit betekent geen wijziging van de huidige verstrekking doch betreft uitsluitend een aanpassing van de wettelijke regeling aan de inzichten zoals deze dankzij de nodige jaren ervaring met deze vorm van hulpverlening zijn gegroeid.

Een overgangsbepaling is noodzakelijk om te voorzien in een wettelijke basis voor verrekening van de krachtens diverse wetten, waaronder de WAO, reeds voorgefinancierde kosten. Betaling van deze kosten kon tot nu toe slechts plaatsvinden «in goede rekening» omdat zolang de verstrekking niet nader was uitgewerkt er geen overeenkomsten tot stand konden komen.

Vanzelfsprekend dient ook de inhoud van het Besluit chronisch intermitterende haemodialyse ziekenfondsverzekering (Stcrt. 1973, 9) in overeenstemming te worden gebracht met de gewijzigde inzichten; dat besluit zal worden vervangen door een «Besluit niet-klinische haemodialyse ziekenfondsverzekering». Tegelijkertijd met de invoering daarvan zal de Ziekenfondsraad nadere regelen stellen alsmede de hoogte vaststellen van de vergoeding van de kosten van voorzieningen welke met thuisdialyse verband houden. De vergoeding van laatstbedoelde kosten zal plaatsvinden op basis van de gemiddelde jaarkosten van deze voorzieningen.

De Staatssecretaris van Volksgezondheid en Milieuhygiëne,
E. Veder-Smit

De Staatssecretaris van Sociale Zaken,
L. de Graaf